

Korlát

PRÓZA - LXII. évfolyam, 34. szám, 2018. augusztus 24.

Áll a mentő a ház előtt, tudom, hogy hozzánk jött. Véres a járda a bejárat előtt. Hat éves koromban anyám bejelentette, hogy egyszer ki fog ugrani az erkélyről. Ezt kaptam a születésnapomra. Elég lett volna a plüss, de megfejelte egy traumával. Egész nap sírtam, fogtam a szoknyáját, hogy visszahúzzam, pedig messze volt a korláttól, a kanapén ült. Remegtem mellette, előre gyászoltam, majd másnap elfelejtettem. Sokszor felvetődött benne az ötlet, akkor is, amikor kiöntöttem a pudingot a szőnyegre. Fogta az erkélyajtó kilincset, üvöltöttem artikulátlanul, hogy ne vegye el tőlem az anyám, kihajolt, és behozta a vödört. Rám parancsolt, hogy halkabban legyek, a pudingot akarja felmosni. Meg volt az a másik eset, amikor apámmal kaptak össze, és kirohant az erkélyre.